

Grupp 10

FCI-nummer 193

FCI-standard på engelska publicerad 2019-11-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2019-09-04

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-06-03

BORZOI

(Rasnamn i hemlandet: Russkaja psovaja borzaja)

Illustration Marina Ostrovskaya

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

BORZOI

Ursprungsland/
hemland

Ryssland

Användningsområde

Vinhund, i hemlandet använd för jakt på främst hare och räv, mindre ofta på varg. Rasen kombinerar stor rörlighet och uthållighet med förmåga att snabbt tackla bytet. Framgångsrikt använd för coursing och kapplöpning.

FCI-klassifikation

Grupp 10, sektion 1. Arbetsprov krävs inte utanför Ryssland.

Bakgrund/ändamål

Russkaya psovaya borzaya, den ryska vinthunden vars bakgrund dateras från 1400-talet till den mongoliska invasionen. Tatarerna använde vinthundar av arabiskt ursprung - *Koutsu*, medan de ryska jägarna inte använde vinthundar utan istället synnerligen kraftiga *Loshaya*-hundar vilka kunde både fånga och avliva hjort men även älg. Korsningar mellan Koutsu och Loshaya blev prototypen för borzoi. Dessa hundar var avbildade på en bönbok tillhörande storfursten Vasilij III, far till Ivan den förskräcklige. Under 1500- och 1600-talet tillfördes nya blodslinjer från den polska vinthunden vilket bidrog till ättlingarnas ädla utseende. Korsningar mellan Loshaya Sobaka och Koutsu blev så populära att de exporterades från Ryssland. Utvecklingen fortsatte med influenser från korsningar med den stora, våldsamma, kraftiga och skäggiga, kurländska vinthunden. Avkomman fick inte skägg utan lång mjuk päls. Härmed markerades begynnelsen av Gustopsovy, dvs. borzoityp. Vid samma tid tillfördes greyhound och då uppstod Chistopsovy-typen av borzoi. Linjer från bergshundar (Gorsky) och Krim-vinthuskar, kända för sin uthållighet, tillfördes senare. Rasen borzoi blev resultatet av alla dessa raskorsningar.

Borzoi skall vara intelligent, vaksam, rörlig och vid jakten ha förmågan att med snabba ruser kunna tackla och expediera viltet omgående. Mod och dådkraft blev värdefulla egenskaper i den låga, ojämna terrängen. Borzoi användes också framgångsrikt under jakt på stäpperna där arbetet krävde uthållighet över långa distanser.

Jakt med stora flockar av vinthuskar och stövare med jägare till häst märktes under 1700- och 1800-talet. Kennlar kunde hålla flera hundra hundar som skiljde sig ifrån varandra både i typ och arbetssätt. Pershino-kenneln, ägd av storhertig Nikolaj Nikolajevitj, var särskilt känd för sina exceptionellt vackra hundar, liksom för deras snabbhet och passion för jakten.

Den första kongressen för borzoi-entusiaster hölls 1874, men det var inte förrän 1888 som Moskvas Jaktsällskap antog den första standarden för borzoi, skriven av Jermolov, och därmed var typen för rasen enad. Huvuddragen från den standarden är desamma i dag, trots modifieringar gjorda 1925, 1939, 1951, 1963, 1969, 1989, 1993, 1995, 2006 och 2019.

Helhetsintryck	Borzoï är en ras med aristokratiskt utseende. Den är storvuxen med torr men samtidigt stark och harmonisk konstitution. Rasen är tämligen högbent och ganska smal i kroppen. Till formatet skall borzoï vara något långsträckt. Tikar bör vara längre än hanhundar. Benstommen skall vara stark men inte grov. Den torra, långsträckt muskulaturen skall vara mycket välutvecklad. Huden skall vara tunn och elastiskt, utan veck.
Viktiga måttförhållanden	Hos hanhundar skall höjden vid manken vara densamma som, eller med 1–2 cm överstiga höjden över korset. Hos tikar skall dessa mått vara lika. Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden. Bröstkorgens djup skall motsvara ungefär halva mankhöjden. Höjden vid armbågarna skall något överstiga halva mankhöjden. Nospartiets längd, från nosspets till stop, skall vara något längre än skallens längd, mätt från stop till nackknöl.
Uppförande/karaktär	Rasens temperament skall vara lugnt med tydlig respons på synintryck. Typisk gångart innan byte påträffas är långsamt trav och även skritt; i jakten på bytet – full galopp. Inställningen till människor är neutral till vänlig.
Huvud	Huvudet skall vara aristokratiskt, smalt, långt och i proportion till helhetsintrycket. Det skall vara så fint mejslat att de större blodådrorna skymtar under huden. Sett i profil skall skallen och nospartiet bilda en lång, svagt konvex linje. Ögonbrynsbågarna och tinningbenen skall inte vara uttalade.
Skallparti	
Skalle	Det smala skallpartiet skall ovanifrån sett vara långsträckt och ovalformat; sett i profil skall det vara nästan plant.
Stop	Stopet skall knappt vara synligt.
Ansikte	
Nosstryffel	Nosstryffeln skall vara svart oavsett pälsfärg. Den skall vara stor och påtagligt framskjuten över underkäken.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt och väl utfyllt i hela sin längd. Nosrygen skall vara rak eller något nedåtlutad samt svagt välvd närmast nosstryffeln. Nospartiets längd från stop till nosspets skall något överstiga skallpartiets längd från nackknöl till stop.
Läppar	Läpparna skall vara tunna, strama och sluta väl an mot käkarna. Läppränderna skall vara svarta oavsett pälsfärg.
Käkar/tänder	Käkar/Tänder: Tänderna skall vara vita och starka. Incisiverna skall vara tätt ansatta; hörntänderna skall inte vara ansatta för brett. Saxbett. Tångbett är tillåtet men inte önskvärt. Komplet tandstatus. Avsaknad av M3 och en eller två P1 accepteras.

Kinder	Kinderna skall vara flata och inte framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara stora och mandelformade. Färgen skall vara mörkt brun till brun. Ögonkanterna skall vara svarta och sluta tätt an.
Öron	Öronen skall vara små, tunna och rörliga, spetsiga och täckta med kort päls. De skall vara ansatta över ögonhöjd, tätt placerade och bakåtriktade mot nackknölen. Öronspetsarna skall ligga nära varandra, vara riktade nedåt längs med nacken. När hunden är uppmärksam bärs öronen högre och öronspetsarna riktas då sidledes eller framåt; ibland bärs ett eller båda öronen helt resta som hästöron.
Hals	Halsen skall vara lång och stram med något flata sidor. Den skall vara muskulös, svagt välvd, ovalformad och medelhögt ansatt.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen skall ha en mjuk välvning.
Manke	Manken skall inte vara markerad.
Rygg	Ryggen skall vara bred, muskulös, smidig och elastisk.
Ländparti	Ländpartiet skall vara tämligen långt, välvt, brett och muskulöst. Det skall tillsammans med ryggen bilda en mjuk välvning, vilken är mer markerad hos hanhund än hos tik. Dess högsta punkt skall vara belägen framför ländpartiets mitt som är i området vid första eller andra ländryggkotan.
Kors	Korset skall vara långt, brett och måttligt sluttande. Korsets bredd, mätt mellan höftbenskammarna, får inte understiga 8 cm.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och oval i genomskärning. Bröstdjupet skall nå ned nästan till armbågsleden. Bröstkorgen skall inte vara smal, dock inte heller bredare än korset. I området vid skulderbladen ter sig bröstkorgen tämligen flat men den blir gradvis bredare nära de korta, falska revbenen. Förbröset skall, från sidan sett, vara något framträdande och nästan i nivå med skulderblads/överarmsleden.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara abrupt uppdragen mot flankerna.
Svans	Svansen skall ha formen av en skära eller sabel. Den skall vara tunn och så lång att den når höftbenskammens topp när den förs upp mellan bakbenen. Svansen skall ha rikliga pälsbehäng. I stilstående skall svansen bäras hängande. I rörelse höjs den, men inte över rygglinjen.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Frambenen skall vara torra och väl musklade. Sedda framifrån skall de vara helt raka och parallella. Frambenens längd, mätt från armbågen till underlaget, skall något överstiga halva mankhöjden.
Skulderblad	kulderbladen skall vara långa och snedställda med välutvecklade muskler.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och måttligt snedställda. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara väl markerad.
Armbåge	Armbågarna skall vara parallella med kroppens mittlinje eller svagt riktade utåt. Armbågsknölna skall vara kraftigt utvecklade.
Underarm	Frambenen skall vara torra, långa och ovala i genomskärning, dvs. framifrån sett skall de vara smala, från sidan sett breda.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara ganska långa och något snedställda.
Framtassar	Framtassarna skall vara smidiga, smala och ovala, s.k. hartassar. Tårna skall vara långa, välvda och väl knutna. Klorna skall vara långa, starka och vidröra marken.

Bakställ

Helhet	Helheten skall vara torr, benig, muskulös och välvinklad. Bakbenen skall bakifrån sett vara raka, parallella och något bredare ställda än frambenen. När hunden står naturligt skall bakstället vara placerat något bakom kroppen. En från sittbensknölna tänkt lodrät linje skall passera på framsidan av hasleden och mellanfoten. Alla leder skall vara väl vinklade. Bakställets muskulatur är mycket välutvecklad, särskilt på låren.
Lår	Låren skall vara långa och starka.
Underben	Underbenen skall vara starka och lika långa som låren.
Has/hasled	Haslederna skall vara breda, torra och med välutvecklad hasknöl.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta, raka och lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara torra, smala och ovala, s.k. hartassar. Tårna skall vara långa, välvda och väl knutna. Klorna skall vara långa, starka och vidröra marken.

Rörelser

Förutom vid jakt är rasens typiska steg ett långsträckt trav, som skall vara fritt och lätt. Under jakt rör sig borzoi i extremt snabb galopp.

Hud

Huden skall vara tunn, smidig, elastisk och åtliggande utan rynkor.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara lång, silkig, lätt, vågig eller bilda stora lockar. Små lockar är tillåtet. Pälsen har olika längd på olika delar av kroppen: på huvudet, öronen och på insidan av benen skall pälsen vara mycket kort och väl åtliggande; på ryggen och halsen skall pälsen vara längre och är ofta vågig; på kroppens och lårens utsidor är pälsen kortare och kan forma finare lockar. Behången är tämligen långa och glänsande. De förekommer på halsen där pälsen bildar en krage, på nedre delen av bröstkorgen och på buken, på baksidan av frambenen och låren. Pälsbehäng förekommer under svansen och vid svansroten där de vanligen bildar lockar.

Färg

Alla färger och alla färgkombinationer är tillåtna, utom de med blått, leverbrunt, isabella (lila) eller nyanser av dessa färger, dvs. uttunnade färger som inte kan ha svart nostriffel. Samtliga tillåtna färger kan förekomma som enfärgat, fläckigt eller med tanteckning. Det anses typiskt att alla färger tenderar att ljusna på nedre delen av kroppen.

Vitt; med olika bleka nyanser (röd-fawn, grå-fawn, silver-fawn: blekt med ljusgrå nyanser); ljust röd eller ljust grå i hårbotten med mörkare röd eller grå basfärg, röd med svartkuggade hår ofta kombinerat med svart mask (sobel), grå (från askgrå till gulgrå), brindle: blek, eller röd, eller grå basfärg med mörka strimmor likt strimmor på marmor, röd, svart, blandning av svarta och röda hår.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: önskvärd mankhöjd 75–85 cm
Tik: önskvärd mankhöjd 68–78 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Kroppslängd som överstiger mankhöjden med 10 % eller understiger den med 5 %.
- Ögon som är otillräckligt stora, djupt ansatta, runda eller ljusa (alla nyanser av hasselnötsbrunt).
- Tänder som är små; mellanrum mellan tänderna; avsaknad av en eller två PM2.
- Avsaknad av en eller fler incisiver, om pga. skada skall intygs noggrant granskas.
- Överlinje som inte har tillräckligt mjuk linje; markerad manke; välvning som inte är symmetrisk; högsta punkt på överlinjen som uppenbart är för nära korset.

Allvarliga fel

- Underlinje som är otillräckligt uppdragen; isterbuk; hängbuk.
- Svans som är något kort, för högt buren; krökt svanspelare; rullad svanstipp.
- Omfattande fläckar på kroppen i samma nyans som basfärgen.
- Päls som är för rak, flossad, matt, tvinnad; klen utveckling av behäng, avsaknad av behäng; päls som är jämnlång över hela kroppen; päls som är för grov under fällning.
- Mankhöjdsnitt som är över eller under de i standarden angivna måtten med 2 cm.
- Kroppslängd som överstiger mankhöjden med mer än 12 %, eller understiger den med 3 %.
- Huvud som är grovt med tjock lös hud; hängande läppar; trubbigt nosparti pga. otillräckligt uttalad nostrifyfel; mycket uttalat stop.
- Nostrifyfel, ögon och läpprande som är avblekta (inte tillräckligt mörka) hos för alla färgkombinationer; nostrifyfel, ögon och läpprande som är delvis avblekta (rosa) utan tecken på skador.
- Avsaknad av andra tänder än dem som nämns under FEL.
- Ögon som är små eller gula; klen syn; ögon med tredje ögonlocket för uttalat.
- Öron som är lågt ansatta, inte tillräckligt tätt liggande längs nacken, brett ansatta; för stora; tjocka eller tunga; grov öronmussla; avrundade öronspetsar.
- Hals som är för högt eller för lågt ansatt; hals som är rund i genomskärning.
- Överlinje som är för sluttande från uttalad manke mot svansroten; uttalad kartrygg; rak rygg hos hanhundar.
- Länd som är smal, kort, plan eller för lång (längden på länden är jämförbar med längden på ryggen).
- Buk som inte är uppdragen.
- Framben med benstomme som är massiv eller rund i genomskärning.
- Svans som är kort, grov eller saknar pälsbehäng.
- Tassar som är klumpiga, runda eller flata med spretiga tår.
- Päls som är riklig över hela kroppen, päls som har uttalad underull; grov, hård, eller borstig päls som inte är under fällning, avsaknad av behäng.
- Päls med intensiv fläckighet på kroppen i en annan färg än grundfärgen; kroppsfärg som inte är ljusare nedtill.
- Mankhöjdsnitt som är över eller under det stipulerade måtten med mer än 2 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Nostrifyfel, ögon- och läpprande som är fullständigt avpigmenterade (rosa).

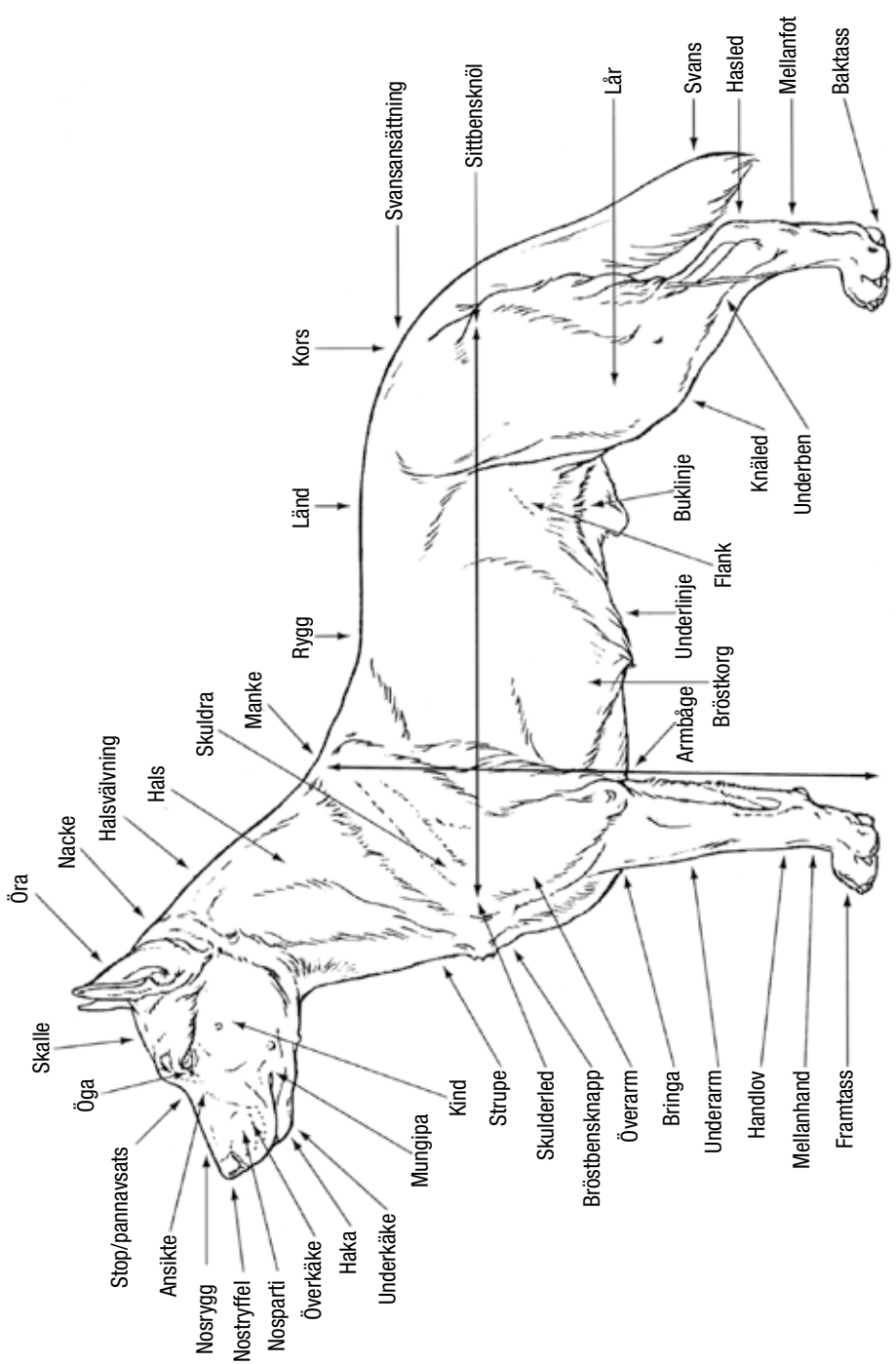
- Överbett eller underbett; skev käke; avsaknad av insiciver om för tätt ansatta; avsaknad av minst en hörntand om inte avbruten; tänder i över- och underkäke som inte sluter korrekt; käkar som inte sluter korrekt.
- Ögonfärg som visar någon nyans av grått, grönt, blått; ögon med olika färg.
- Svans som är korkskruvsformad, avbruten (ihopväxta kotor), kuperad (även delvis).
- Handler som är överkotade. Förekomst av sporrar på bakbenen.
Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.
- Pälsfärg som är brun (inkluderat kakao-, kaffe- och chokladbrunt); blå; isabella (lila); färger som är uttunnade och inte kan ha svart nostryffel.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964